

A 3302-

Uued

Sööma ja surma laulud

A 3302

Surma
ja
sööma laulud.

Kolmas trükk.

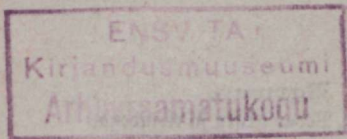
Narvas,
Trükitud R. Pöder'i kulu ja kirjadega.
1902.

Къ напечатанію сего со стороны
С.-Петербургской Евангелическо-Люте-
ранской Консисторіи препятствій не
имѣется.

С.-Петербургъ, 20 Іюня 1890 года.

Вице-Президентъ К. Лаландъ.

Дозв. ценз. — Юрьевъ 14 Февр. 1902 г.

24991

Surma laulud.

Wiisil: Nüüd surnu keha matame.

Nüüd mine weel siin wiimsel teel!
Waew möödas, rahu ootab eel.
Sull' elu anti Jumalast,
Nüüd hüitaks ära kaduwalt.

Teed käies on ju aeg ju täis,
Sind surma ingel kaitsmas käis.
Oh pane kinni wärawa:
Siit lä'äb teekäia magama.

Ta wiige rahu kamrisse!
Ta hüidke siis weel järele:

Head öö! sull' wiimist forda weel,
 Sa oled wõitnud elu teel.

Kirst jaagu wõidu kojaks sull
 Ja wõidu lauluks nutu laul!
 Sind wõtab wastu Jeesus Krist';
 Sull' lubab taewas tafumist.

Sa röömsjaks hale kella heal
 Suur hingamise päew on seal.
 Ei waewa enam päewa töö,
 Waid selge rööm ja rahu kää'.

Wiisil: Siion kaebab suures häbas.

Tornist kostab kella kõla,
 Kurwalt meile kuulutab,
 Et me' igawest ei ela
 Ja kõik elu otja saab.

Nagu rohu lillike
 Nõrkeb ära külma kää, —
 Nõnda kaub inimene, —
 Taewas üks teist näeme jälle!

Kõik jo sõbrad, sugulased
 Seiswad haul filma wees,
 Mead, mis on minewased
 Seiswad waimu filma ees.
 Iha seisib nende seas,
 Terwe, tugew, rõemu täis,
 See nüüd pandaks mulla alla, —
 Hing lä'ab üles waimu walla.

Küll see tund ka ükskord tuleb, —
 Teadus taewa Iha kääs.
 Küll siis iga furnu kuuleb:
 Pafun hüiab suure wäes!
 Ihu mullast ülesse

Kutsutakse elule! —
 Urge jellest kurvastage,
 Küll me' taewas jälle näame.

Wiisil: Oh Jeesus Kristus tule sa.

Mis otsid sina homikul?

Mis õhtul: üht on tarwis full.
 Kõik mis on ilmast hukka lä'äb:
 See üksi jääb mis Jeesus seab.

Mis püiad päewa weeruni?

Ei hingel kasu midagi!
 Mis ilmast on, sest tagane,
 Ja nõua taewa elusje!

Säe forda oma päewa töö,
 Siis kui weel põle pime öö!

So eluaeg on lühike,
Pea lõpeb ära õiete!

Ei peašta rikast raha sealt,
Ei kuulda kõrge mehe häält.
Kas seisku waene filma wees:
Kõik ühed taewa Tja ees!

Üks õistab tänna õnnes weel:
Seesama homme haua teel!
Mill fina magad risti all,
See teada üksi Tšsandal.

Sa kardad, — kuhu siiski lääd?
Kus Jumala eest warju saad?
Kes surma mõitis suurest wäest,
Ei pääse ükski selle kääst.

Üks hää! see trööstib ikka weel:
„Kes ujub see saab õndsaks seal,

See kes siin kandis minu süid,
See jägab mulle taewa hüid.

Õnn sell, kes Jeesust armastab
Ja teda usub, tunnistab!
See eemalt wõidu krooni nääb,
Siis kui ta ihu külma's jääb.
Kes siin on uskus elamas,
See sureb pärast Issandas!
Ta peasnud raskest päewa tööst
Ja lõikab rõõmu filmameest.

Wiisil: Armas Jeesus awita.

Rahu sees need hingawad,
Kes siit waikest ära läinud!
Ihud haudas magawad,
Kes siin waewa muret tunnud.

Eõpend on kõik mõitlus, kára,
Surma ingel peastis ära.

Rahu sees siis hingawad
Waiſes haudas, haud on püha!
Rahuliste puhkawad,
Misti all nään waiſe koha!
Sest need rõõmuga kord tõuswad,
Õsſand hüiab, nemad kuulwad.

Wiiſil: Jeesus tule minule.

Haud, jo wäſind rändaja
Mõta wastu puhkama,
Kes teekonna lõpetanud
Nii, kui surm on õpetand.

Õõrmus palju haudasid,
Taewas eluafemeid!

Seal on ase hingele,
 Kes jõund ilmast ülesse.

Issand hüiab: Walwafe!
 Tulen tatsma wististe!
 Tule Issand Teesufe,
 Sind me' ammu ootame.

Wiisil: Müüd on see päew ju lõpemas.

Haud haura kõrwal meie eel
 Siit wõtaw wastu kõik
 Kes seia toodud silma weel,
 Siin on see jäädam paik.

Siin magawad nad põrnu sees,
 Kõik rahus ühes koos,
 Kes lahkuwad siin ilma sees,
 Ja koormast aja loos.

Rist iga haua künka peal
 Meil meele tuletab:
 Et Kristus ilmas suurel wääl
 Sai wõimust kurja peal.

Nüüd kadund surma koledus,
 Haud rahu kambriks jaand,
 Ei hirmuta mind jäledus,
 Haud minu warjajaks.

Seft Kristus on ju haua sees
 Seal jeda pühitsend,
 On tema haudas minu ees,
 Mis ma siis kardan end.

Eil haua pinnal pakatab,
 Silm mure õilmeid näab:
 Dis lootust lein'jal äratab,
 Haud üksford tühjaks jääb.

Kui wiimaks ingli pasunad
 Sa kuuled puhuma,
 Siis saavad hauad lõhkema, —
 Teesjust nääd ilmuma!

Wiisil: Oh armsad hinged armu taimed.

Surm niidab maha noored, wanad,
 Ei pease keegi tema käest,
 Ta hinged Jsa ette kannab,
 Kell elu lahkund ihu seest.
 Tal wõimuse on Jumal annud
 Ja seatud rajad ette pannud.

Mis täna priiske õitseb aga,
 Küll homme närtjib, kolletab,
 Wee on ehk sinul piisut aega,
 Kui pea ei tunta ajetki!

Oh kõi on kadum hiiirikene.
Ka minu elu inimene.

Küll palju on kes hauda lähwad
Ja surma sirbist langewad,
Kas olgu pisukesed, suured,
Kõi tema wõimust tunnewad.
Surm tungib Keisri kodadesse
Ja rikka mehe majadesse.

Kes elawad siin auus ja ilus
Ja kuuljad omas rikkuses,
Küll ehitatud kullas, siidis,
Saab siiski maetud mullasse.
Sa oled õrn, mu diekene,
Pea haudas mulla karmaline.

Kell täna punased on paled
Ja õitsewad, kui roosi lill,

Wõib homme juba furnu walged
 Ja huuled olla, külmad küll.

Sa tahad täna tööd weel teha,
 Ehk homme furnu kirstus teha.

Oh tule furnu, ei karda mina,
 Et leika ühe hoobiga,

Ma tahaksin ju rõõmsast minna

Siit ilmast ära sinuga,

Kus Jeesus on ja sinna jääda,

Seal igaweste rõõmustada.

Wiisil: Ma tulen taewast ülewelt.

Sa magad seal so woodi külmi
 Ja kõwa liiva kive,

So wäsi sind selg ei tunnegi,

Sest maga ja jää rahusse!

Mis sulle waewaks oli siin,
 Kõik jellest haudas waike on,
 Su pale higi, nutu hääl,
 Ei seda haudas kuulda weel.

Kui müristab ja wälku lööb,
 Ilm pakjust pilwest kaetud saab,
 Et's hauast kõik jo mööda lä'ä,
 Ei pane seda tähele.

Seal haudas on sull wäga hea,
 Ma tahaksin ka sinna pea,
 Siis oleksime ühes koos
 Seal surma kambriis, rahu sees.

Sa magad rahus nii kui ma,
 Kõik rist ja häda kartmata,
 Ei ärata sind ilma lust,
 Sull haudas rahul hingamiist.

Kui üksford taewa walguses
 Nuš kirj' seisab meie ees,
 Siis lähme taewa koori peal'
 Ja laulame Jehoomal' seal.

Vanema inimese surma laulud.

Wiisil: Eks ja heida karjane.

Kaske waew on otša jaand,
 Mäga rahul omast waewast,
 Käsku surmale on and
 Püha Sumal kõrgest taewast,
 Tema wiib sind rahuga
 Wõidu krooni pärina.

Glu on full raske oln'd
 Piit ja igaw siin maailmas,
 Oled waewa, muret tund,
 Olnud palawas ja külmas. —
 Oled olnud Kolgatal
 Waimus Jeesu risti all! —

Küll ja Jeesust näha saad,
 Kes sind peastis surma waewast,
 Kõdemuga ta vastu lääd
 Kui sind tema kutsub taewast.
 Seal inglite seltsi seas
 Wõidu kroonid kõigil peas.

Tänu olgu Jumalal,
 Kes kõik waesed taewa kannab
 Ja neil oma warju all
 Õnnist taewa rahu annab,

Kaitseb kõiki kurja eest,
 Võtab vastu heldeste.

Wiisil: Jeesus tee et sinu haavab.

Surm teeb ilmaš palju walu,
 Mitmel süda waewab sees,
 Eõpetab siin jeda elu,
 Hauda fantaš igamees.
 Kelle elu lõppenud,
 See on ilmast lahkunud,
 Sõbrad, sugulased, aga
 Ära saadawad weel teda.

Surm ei ole ette teada,
 Wäga häfist' tuleb ta,
 Kudas Jumal mõtnud seada.
 Nõnda aega elada.

Helistab ford kessule,
 Kutsub ära õhtule, —
 Hing peab ihust ära tõtt'ma,
 Sõbrad Jumalaga jätma.

Jeesus aita kannatada,
 Anna jõudu minule,
 Et wõin elu lõpetada, —
 Hinge annan sinule!
 See wii taewa riigisse,
 Anna armu temale,
 Wõta patud kustutada
 Ja kõik ära unustada.

Wiisil: Oh Jeesus ülem abimees.

See woodi sulle walmistud
 Kus siise pead heitma,

Sa oled Jeesu õnnistud,
 Siis päri taewa riiki!
 So ihu pannaks mullasje,
 Hing läheb taewa rahusje
 Õndsate hulka taewa.

Ei antud enam aega fiin,
 So elu lõppes ära,
 Küll oleksid weel elanud
 Mõnd' aastad, — päewa, aga
 Sa pidid ilma jätma nüüd,
 Siis mine, päri taewa hüid,
 Mis Jeesus walmistanud.

Siin on jo sinust maha jäänd
 Kõik ilma rõõmustused,
 Sa oled rahu randa saand,
 Seal saunid pärandused.

Sa mine eele, oota meid,
 Pea jõuame ka järel' siit
 Sinna, kus jäädam ase.

Wiisil: Oh Jeesus sinu walu.

Näüid mõta weel siin wastu
 Mis sulle walmistud
 Ja wiimse woodi astu
 Mis selleks ehitud,
 Siin maga rahuliste
 Senni kui äratab
 Sind armas Jeesus ise,
 Kes ihud seletab.

Sull' Jeesus armu saatnud
 On oma werega
 Ja õnnistust, kui surid

Sa suure waluga;
 Nüüd olid tema oma,
 Ta riigi pärija,
 Sa leiad taewa wara, —
 Diguse ehted ka!

Wiihil: Oh wõitlejad et käige peale.

Mis rõõmu siis kui meie nääme
 Üksteist seal taewas ülewal,
 Kui Jeesu juures kofku saame,
 Seal päris taewa Sfamaal;
 Siis pühas laudas istume
 Ja taewa rooga maitseme.

Siis ilma waew on ära kadund
 Kui ihu puhkab hana sees,
 Kõik mure, waew on otja saanud

Siis, kui on wiimne rahu käes.
 Seal laulan püha Tallele
 Ja kiidan teda alati.

Kes taewas elamad, on inglid, —
 Ei heida abieluſse, —
 Neil' Jeesus annab walged riided. —
 Kristalli kullast mulitsad! —
 Ei surm seal enam wõitu ſaa,
 Sest Kristus wõitis ära ta!

Wiisil: Müüd ristirahmas laulage.

See tund küll jõuab tulla pea
 Et ilmast ära lahitud,
 Kas oli elu paha, hea?
 Surm kutsub, — oled läinud!
 Kui unenägu kadusid.

See elu mis siin elasid,
 Dn sinust maha jäänud.

Sa õitjesid siin rõõmsaste,
 Nüüd olid ära närtjind!
 Sa rääkisid küll armsaste,
 Kõik on nüüd ära kadund!
 Ei ole kuulda sinu häält,
 Meil' süiski surmu hana pealt
 Üks mälestus weel järel!

Sa elu peale mõtlesid,
 Mis oli seatud sulle,
 Ka teistele ehk rääkisid,
 Mis tahtsid teha jälle.
 Mis oli armus sinule,
 See kadus ära rutuste, —
 Surm tegi sellel wahe!

Müüd saad sa näha paremad,
 Kui enne ilmas oli,
 Sull Jeesu juures armsamad:
 Muu, ehted, — hea põli!
 Müüd laulab rõõmsast sinu hääl
 Seal taewas, auujärje peal:
 Muu, kiitus, Halleluja!

Wiisil: Müüd ristirahwas laulage.

So elu, see on nii kui suits,
 Mis tuulest aetakse,
 Kui lumi ehk kui kuinud roht,
 Mis niidetakse maha.
 Sa õitsed täna priiskeste,
 So homme kantaks hauale,
 See läks, nii rahwas ütleb.

Küll kogemata tuleb aeg:
 Pead Jumalaga jätma,
 Siis ole Jeesus armulik
 Ja oma juure wõta.
 Kui ihu pandaks mullasse,
 Wii hinge üles taewasse,
 Kui jäädaw elu ase.

Laeste surma laulud.

Wiisil: Müüd surnukeha matame.

Oh hinga Jeesu lambuke
 Ja maga rahus waitseste,
 So hing on jõudnud taewasse,
 Seal päris ase temale.

Kõik ilma elu wiletus
 On otjas, seal on õnnistus

Taewase Isa järje ees,
 Kus igawene rahu käes.

So elu oli lühike
 Ja kadus ilmas noppeste,
 Ei feda tunda saanud ja,
 Mis mõitlemine waewaga.

Sa kaswafid siin rõõmsaste
 So wanematel armsaste,
 Neil' olid rõõmuks elu teel, —
 Sind surma ingel kutsus eel.

Kord tuli õnnis tunnike,
 See taewa Isa annike,
 So hing sai kantud ülesse
 Inglite jeltsi, taewasje.

Seal laulad püha hulgaga
 Ja kiidad Jeesust rõõmuga,

Keß julle nii suurts head teind:
Sind oma juure taewa wiind.

Wiisil: See aeg on töest ukse ees.

Dh armas, fallis lapsuke,
Nüüd tuleb sinul minna
Siit Jeesu juure taewasse,
Inglite seltsi sinna.
Seal saad ja kaunist ehitud,
Hea annetega walmistud, —
Ja nimel õnnistatud!

Wiisil: Dh Jumal sinu peale.

Nüüd mine rahuga,
Sind hoitku armuga,
Jeesus kes ou sind peastnud

Ja taewa waistu wõtnud,
 Sa tema oma oled,
 Ja rõõmsa taewa tuled.

See õnnis lapsuke
 Siin magab waikeste,
 Ja lahti ilma käreft
 Ja selle kiusust, müraft,
 Ei waewa teda enam
 Maailm, kes on küll kawal.

Sind näame wiimast weel,
 Küll taewas oled eel.
 Siin ihu magab muldas,
 Hing laulab taewa pulmas,
 Ja kiidab jeda elu,
 Kus pole enam walu.

Wiisil: Nüüd on see päew ju lõppenud.
 Seal temal palmi oßjad kääs,
 Inglise feltsi ees
 On nüüd see laps seal taewa sees,
 Jumala pale ees.

Ja on ju saanud rahule,
 Sest endid trööstige,
 Kõik nuttu jätke järele
 Ja Jeesust paluge.

Pea saate teda taewa sees
 Weel korra nägema,
 Seal Isa armuärje ees,
 Pühade seltsiga.

Wiisil: Nüüd surnu teha matame.

Oh surm! ja palju walu teed
 Ja südamele haawad lööd,

Laps, kes on isa warandus
Ja ema kallis rõõmustus.

See fina mõtad kiireste
Viid noorelt ära rutuste,
Ei enam kuule tema häält,
Ta on ju ära kadund sealt.

Sa magad armas lapsuke
Siin kiristu sees nüüd waikeste
Ja maitjed Tja õnnistust
Ja taewa riigi pärandust.

So waew on otja saanud siin,
Kus igapäine häda, piin,
Nüüd õiskad ja seal lõpmata
Ja laulad ingli hulgaga.

Wiisil: Kes Jumalad nii lasseb teha.

Dh maga rahus lambukene,
 So woodi juba walmistud,
 Sind wõtab wastu Jeesukene,
 Sa oled temast õnnistud,
 Ta kätte peale märgitud
 Ja elu weega kastetud.

Si tunne enam ilma kära
 Siin jelle weikse kirštu sees,
 So hing on juba peasnud ära,
 Sa oled oma Isa ees,
 Jeerusalem on taewas seal
 See püha linn — Siioni määl.

Seal ühte järge rõõmu päewad,
 Kõik furjus on sealt kadunud,
 Seal püha on, mis filmad näewad,

Seal õndsad eluasemed! —
 Jerusaleem, ja püha linn,
 Dh millal sinna jõuaksin.

Sööma laulud.

Wiisil: Dh Jumal sinu peal.

Dh armas Jeesuke,
 Sind kiidan tänapäe,
 Kõik mis ja oled andnud
 See laua peale pandnud,
 See tuleb Sinu käest,
 Su rohkest armu wäest.

Kui oled annud ja,
 Nii edespidi ka

Meid ikka sööda, jooda
 Ja meie kõhud täida,
 See eest jull' tänu toome
 Ja sinu heldust näeme.

Wiisil: Oh wõtkem Jumalat.

Kuis mõistan tänada
 See eest sind armas Jeesus,
 Mis mulle jägada
 On wõtnud sinu heldus.
 So arm on nõnda juur,
 Nii lai nii mõetmata,
 Sa oled armu juur, —
 Ei mõista rääkida!

Küll olen pattu teind,
 Sa ifka mind weel toidad.
 So armu põlganud,
 Sa mulle süia annad.
 Oh et ma pööraaksin
 Ja sind weel paluaksin, —
 Saks anna jõudu mulle
 Ja halasta mo peal!

Kui ihu toidad sa,
 Nii toidad ka mu hinge,
 Ei muudu kõlba ma
 Mo kurjus on nii kange,
 Sa wõid ju aidata
 Ja paha vähenda,
 Et kuri kawal meel
 Wõiks minust kaduda.

Wiisil: Oh Jeesus Kristus tule sa.

Oh Jeesus anna heldeste
Siin rooga oma lastele,
Siis õnnistuseks tuleb see,
Mis sina annud ihule.

Laud on ju sinust kaetud,
Mis meile toiduks valmistud,
Oh sööda hinged, kosuta,
Ja taewa rooga walmista.

Et hing wõiks julle elada,
Sind Jeesus tundma õppida,
Ja pärast taewas igawest
Seal maitsta sinu õnnistust.

Wiisil: Oh Jumal sinu peal.

Mis toiduks annud sa,
 See mõta õnnista,
 Et mina ei näe waewa,
 Hing läheks üles taewa.
 Sa Jsa muret kanna
 Ja toidust meile anna.

Wiisil: So hing oh Jeesus tehku mind.

Mo ihu toida leiwaga
 Ja hinge taewa mannaga,
 Siis saab ta jellest kosutust,
 Hing leiab taewa õnnistust.

Wiisil: So hing oh Jeesus tehtu mind.

Sind armas Jeesus tänane,
 So rohket armu kiidame,
 Et oled ihul toitu and,
 Meid jelle läbi finnitand.

Meid toida oma sõnaga
 Ja hinge taewa ülenda,
 Kui iho saab siin toidetud,
 Nii hing wõiks saada kofjutud.

Wiisil: Kes Jumalat nii laseb teha.

Auu ja kiitus Jumalale
 Tema suure anni eest,
 Kõik mis tema annud meile

Tuleb juurest heldusest.
 Igal ajal armuga
 Võta muret pidada,
 Et ma iga päeva läbi
 Tunnen tema armu, abi.

Wiisil: Kõik kallis hinge õnnistus.

Nüüd tänu Issand sinule
 Et oled annud jälle
 Siin ihu toidust minule,
 Sest olgu kiitus sulle!
 Kui ihu oled toitnud sa,
 Nii kosuta mo hinge ka,
 Et ta ei nälga tunneks.

Wiisil: Tulge ristitnimesed.

Karjane mo hinge söödad,
 Toodad ja ka kosutad,
 Sina meile lauda katad,
 Meie südand rõõmustad.
 Kõik mis mina himustan,
 Seda sinu armust saan,
 Toidad hinge, toidad ihu,
 Selle eest sull' annan tänu.

Wiisil: Jumal maa ja taewa looja.

Rikas Jumal anna heldest
 Mis so laps nüüd palub sind,
 Ihul toidust, — hinge waesust
 Tunnen, sellest aita mind,

Et ma ikka rõõmuga
 Wõiksin sulle elada.

Mis me' iial tarwitame,
 Tuleb sinu rohkest käest!
 Teeme tööd ehk waewa näeme, —
 Õnnistus on sinu käest!
 Kui ja meid ei õnnista,
 Siis kõik töö on asjata.

Wiisil: Oh Jeesus ülem abimees.

Ma tahan Issand sinu käest
 So annid wastu wõtta,
 Mis sina omast heldusest
 Meil' täna lubad anda.

Oh jööda ihu, hingega
 So kalli taewa leiwaga
 Ja eluweega jooda.

Wiisil: Kõik kallis hinge õnnistus.

Sull' Jõsand kiitus olgu nüüd
 See eest mis oled annud.
 Meil oli wäga palju süüd,
 Sa siiski muret kannud.
 Oh anna toidust leiba ka
 Ja ihu, hinge õnnista,
 Et sulle elan, suren.

Meil' hinge rooga anna ja,
 So kallist püha sõna,

Et jellest õpin elama,
 Sõõn kallist taewa manna! —
 Kus sinu sõna rohkeste,
 Sealt rahu tuleb hingele,
 Et igawest jaan õndsaks.

Wiisil: Oh Jeesus Kristus tule ja.

Sa Issand rikas heldusest!
 Meid toidad kõiki rohkest käest,
 Sa laised milja kaswada
 Ja wõtad jeda õnnista.

Kui ihul rooga annad ja
 Nii hingel jeda õnnista.
 Mis taewast tuleb, — Waimu töö,
 Usk jeda hingel selgeks tee.

Mis iial peale hakkame,
 So nimel teha ruttame,
 Kas olgu ihu, hinge töö,
 Kõik sinu auuks sündku jee.

Me' waejed nõdrad oleme,
 So armu peale loodame,
 Ja oled rikas heldusest,
 Suur Jumal taewas igawest.

Wiisil: Müüb paistab meile kauniste.

Sa Issand oled heldeste
 Meil' rooga annud rohkeste,
 Et meie küllalt saanud.
 Kui ihu langeb hauasse,

Siis wii mo hinge taewasje,
 Kui oled tõutanud,
 Sinu
 Sindsa
 Väste hulka, rahu randa, taewa linna
 Seal so elu rooga anna.

Wiisil: Kes Jumalad nii lasseb teha.

Väse ükskord taewa laudas
 Elu rooga süia meid,
 Võta vastu, kes sind ootwad,
 Kallis Jeesus jõuda neid.
 Elumann' see kosutab,
 Eluwesti jahutab

Sinu laste hinge, elu,
Et sest saavad palju tulu.

Seal kus Abram, Izaak, Jaakob
Sinu laudas istuvad,
Siilgavad, — kui päike paistvad,
Pühadega laulavad!

Seal ma ilma lõpmata
Ühtejärke, feelmata
Tahaks jeda rõõmu tunda.
Mis seal Jeesus võtab anda.

Wiisil: Oh wõttem Jumalat.

So arm on wäga suur
Ja ära rääkimata,

Sa oled armu juur,
 So heldus armamata,
 Sa toidad ilma peal
 Kõik oma rohkel käel,
 Mis liigub siin, ehk seal,
 See laulgu sulle weel.

Sa toidust annad mulle,
 Kas saad ka see eest tänu?
 Sest kiitus olgu sulle
 Sa kingid mulle elu.
 Sa jeda õnnista,
 Mis oled annud mulle
 Ja taewas walmista
 Laud, — kus on wõerad sulle.

Wiisil: Kes Jumalat nii laiseb teha.

Mo tänu wõta Issand kuulda,
 Et oled toitnud armuga!
 Sa oled meile annud rooga,
 Sest olen söönud rõõmuga.
 Oh anna ise õnnistust
 Ja taewast armu, halastust.

Wiisil: Oh wõitlejad et käige peale.

Suur tänu, kiitus olgu sulle
 Oh armas Jumal järgeste,
 Et oled armust annud mulle
 Peatoidust täna rohkeste,

See eest su armu kiidame
Ja selle peale loodame.

Wiisil: Sa meie lootus Jeesule.

Hing! täna oma Jumalat,
Kust ja nii suured annid saad.
Kes toidab ja ka rõõmuga
Sind täidab oma armuga!
Dh kiida teda kõigest südamest,
Sest tema heldus kestab igawest.

Kus iial leiba mõtame,
Seal aita, et sind täname,
Dh helde Issand südamest,
So rohke armu ande eest.

So poeg on meie kallis Ehu leib,
 Kes üle kõige ande ikka käib.

Wiisil: Mu jüda ärka üles.

Dh õnnista ja wõta,
 Meil' sööki jooiki anda,
 Dh ära ilma jäta,
 Waid ihu hinge toida.

Meid wõta õnnistada
 Ja hinge kosjutada,
 Et waga elu wõjufš
 Ja tulefš hinge kasufš.

Wiisil: Mu südamest ja meelest.

Nüüd tänu olgu Sulle
 Sinu Jumal järgeste
 See eest, et andsid mulle
 Peatoidust rohkeste!
 Ma sinu armu näen
 Ja selle peale loodan,
 So rohket armu dotan,
 Sa ikka aitad meid!

Wiisil: Jeesus tule minule.

Tänu annan rohkeste
 Armja taewa Isale,
 Kes kõik asjad õnnistab
 Taewa rooga valmistab!

Tema arm on ikka uus,
 Olgu tänu laul mo juus,
 Igaš asjaš tunnen ma,
 Mis head mulle teinud ta.

Tema toidab karistab,
 Annab armu, õnnistab,
 Kõik mis kasuks minule,
 Seda annab rohkeste.

Wiisil: Müüb furnuķha matame.

Kui meie rooga wõtame,
 Siis tule wõeraks Teesufe,
 Meil' ise seda õnnista
 Ja hinge rooga walmista.

Wiisil: Sull, sull Jehoowa tahan laulda.

Sa oled meie kõhud täitnud
 Oh Elu=leib, sest tänu annan sull!
 Meid oled kõigist hädast peastnud,
 Kui lootšime so rohke armu peal.
 Sa oled helde tänapäewani,
 Jäe heldekõs kunni surma tunnini.

Wiisil: Jeesus tule minule.

Jõsand Jumal õnnista
 Seda mis mull' annud ja,
 Sööki, jooki ja mis weel
 Kasuks tuleb elu teel.

Mis ma olen tarwitand,
 Seda olen sinult jaand,

Nüüd so auuks laulan ma
 Hallehuuja lõpmata.

Wiisil: Ma tulen taewast ülewelt.

Dh Jeesus Kristus hinge peig,
 Sa taewast tulnud Glu=leib,
 Mo ihu leiba õnnista
 Ja hingel toidust walmista.

Nii süntku sinu tahtmine,
 Et kasu tuleks hingele:
 Ma loodan üksnes sinu peal,
 Dh halastaja aita teal.

Wiisil: Dh Jeesus ülem abimees.

Sa jõõdad kõiki armuga
 Mis oled ilma loonud;
 Ei kedagi sa unusta,
 Kõik on so abi saanud.
 Kui meie leiba mõtame,
 Siis sulle tänu anname,
 Sa armas taewa Looja.

Wiisil: Kui koidu walgel tuled.

Dh õnnis, kellel on jänu
 Ja peastja järele,
 Ja haamus leiab rahu,
 Ei ilma hooli see.

Küll Jumal südant mõistab,
 Kõik haavad parandab,
 Peatoidust kõigil annab,
 Kes teda paluvad.

Oh õnnis on kes käära
 Võib Talle jälgedes.
 Ei ilmaft rahu leia, —
 T'al rahu südames!

Wiisil: Jeesus tule minule.

Jeesus on truu karjane,
 Oles ma ta šarnane,
 Küll ta siis mind õnnistaks,
 Mulle rooga valmistaks.

Wäärt ei ole miski ma,
 Siiski toidab armuga;
 Tme arm misš Jumal teeb,
 Mõistusest see üle läeb.

Mis ma teinud kurjaste,
 Seda tasub armsaste,
 Ei ta muhtle, kui on päe,
 Ega kiusa, kui on öö.

Tnime, jest mõtle sa,
 Mis head sulle teinud ta,
 Sakka patust pöörama,
 Oma elu paranda!

Wiisil: Jeesus tule minule.

Glu=leib on Jeesuke,
 Tõtta tema haawule,

Sinu nälg siis otja saab
 Ja su jänu ära läeb.

Rohkest leiad rahu ja
 Jeesu haamus lõpmata
 See so hinge kosutab.
 Sinu wiga parandab.

Ilma Jeesu armuta
 On so hing kui kõrbemaa,
 Tema üksi jõödab sind,
 Loidab, joodab, katab end.

Wiisil: So hing oh Jeesus tehtu mind.

Siin wiletsa maailma peal
 Ma tühje lesti leian seal,

Ei see mo hinge kosuta,
 Mo walu waewa wähenda.

Siin rõõmu mesi surma=kihwt,
 Kuid Jeesus üksi Eluwürst,
 Ja jõodab, joodab hingefest,
 Wiib taewa peastab põrgu kääst.

Ja oma juures helduses.
 Mo palweid kuuleb silma wees;
 Mind jõodab taewa mannaga
 Ja elurooga annab ka.

Ei leia armu ilma jeeft,
 Waid ainult Jeesu südamest,
 Ja wõtab wastu terweks teeb
 Ja püha ingli sarnatseks.

Wiisil: Müüd on see päew jo lõppenud.

Ma olen waene lapsuke,
 Kes nälgas, halasti,
 Siin tulen armas Teejufe
 So juure palwele:

Mull anna toidust leiba ja,
 Et wõiksin elada,
 Hing kosuks taewa mannaga,
 Saaks pärast õndsaks ka.

Wiisil: Ma tulen taewast ülewelt.

Suur jännu minu südames,
 So järel hüian filma wees:

Dh anna toidust hingele,
 Wii teda pärast taewasje.

Mis jeda mõib weel kustusata,
 Peab elu weji olema,
 See üksi südant puhastab
 Ja kurja waimu kohutab.

Wiisil: Jeesus tule minule.

Truu on meie karjane,
 Seda näeme igapäe,
 Ta meid toidab armastab,
 Nime pidi mälestab.

Taewas on see elu leib,
 Mis ta hingel anda täib.

Elumanna kosutab,
Eluwesti jahutab.

Truu on meie karjane,
Mitab meid, on tajane. —
Kiida usklik hingese,
Dled tema lapsuse.

Wiisil: Mo süda ärka üles.

Nüüd andkem Jumalale,
Nuu, kiitust täna jälle,
Ta on meid söötanud jootnud
Ja meie kõhud täitnud,

Ja ihul toidust annab
 Ja see eest muret kannab,
 Meid iga päewa hoiab.
 Ja ihu, hinge toidab.

Ja kehäl toidust annab
 Ja hinge eest hoolt kannab,
 Et pahad patu haavad
 Meist parandatud saavad.

Wiisil: Oh Jumal sinu peal.

Oh Jumal taewa jees!
 So poeg on wahemees,
 Sa armu meile näitad,
 Ja meie kõhud täidad,

Suurt muret ikka kannad
Ja meile süia annad.

Oh Isa aita ja
Sind ikka tänada,
Et meie hinged jõõdad,
So armo kaewust joodad,
Sa kõikis muret kannad
Ja hingel toidust annad.

